

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-1.720.28.2019.MU

Warszawa, 12 marca 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/ 13 /2020

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzy z kapturem „May boo” Myszka, rampersów, sukienki w kolorze miodowym, sukienki w kolorze zielonym oraz spodni w kolorze granatowym wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Karolinę Siwak, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo-Usługowa Karolina Siwak z siedzibą w Gliwicach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia na przedsiębiorcę Karolinę Siwak, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo-Usługowa Karolina Siwak z siedzibą w Gliwicach kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 27 czerwca 2019 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący bluzy z kapturem „May boo” Myszka, rampersów, sukienki w kolorze miodowym, sukienki w kolorze zielonym oraz spodni w kolorze granatowym (dalej jako: „ubrania dziecięce”), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Karolinę Siwak, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo-Usługowa Karolina Siwak z siedzibą w Gliwicach.

Kwestionowane produkty to :

- bluza z kapturem „May Boo” Myszka, w rozmiarze 122/128 cm, z przodu bluzy jest nadruk Myszk Miki oraz napis „May Boo”, produkt wykonany został z dzianiny. W tunelu kaptura umieszczono sznur ściągający z wystającymi wolnymi końcami. Produkt nie posiada opakowania jednostkowego, natomiast dołączono do niego tekturową etykietę, na której umieszczono m.in. informacje o rozmiarze bluzy oraz dane adresowe: „May boo”, sklep stacjonarny ul. Raciborska 5, 44-100 Gliwice, tel.518827951, 519707057, may_boo.pl, mayboodesign@gmail.com z ceną sprzedaży 119 zł”,

-rampersy w kolorze fioletowym z kapturem w rozmiarze 68/74 i 92/98 cm. W tunelu kaptura jest umieszczony sznur ściągający z wystającymi wolnymi końcami zaszytymi brązowym materiałem o skóropodobnym wyglądzie. Do produktu została dołączona tekturowa etykieta z informacją o rozmiarze i danymi adresowymi: „May boo”, sklep stacjonarny „(...)”, may_boo.pl, mayboodesign@gmail.com wraz z ceną sprzedaży 119 zł”,

- sukienka w kolorze miodowym z długim rękawem w rozmiarze 86-92 cm i 110- 116 cm. W talii sukienki jest przyszyta taśma dekoracyjna zawiązana w kokardę, która jest zabezpieczona przed rozwiązaniem przyszytym guzikiem. Produkt nie posiada opakowania jednostkowego, natomiast dołączono do niego tekturową etykietę, na której umieszczono rozmiar produktu oraz dane adresowe: „May boo”, „(...)”, may_boo.pl, mayboodesign@gmail.com” i ceną sprzedaży 109zł”,

- sukienka z długim rękawem koloru zielonego w rozmiarze 110/116 cm oraz 122/128 cm w całości wykonana z dzianiny. W przedniej górnej części klatki piersiowej przyszyty jest dekoracyjny sznurek zawiązany w kokardkę z luźno opadającymi końcówkami. Produkt nie posiada opakowania jednostkowego, dołączono do niego tekturową etykietę, na której znajdują się m.in. informacje o rozmiarze sukienki i dane adresowe: „May boo”, sklep stacjonarny ul.

Raciborska 5, 44-100 Gliwice, tel. 518827951, 519707057, may_boo.pl, mayboodesign@gmail.com i ceną sprzedaży 109 zł”,

- spodnie koloru granatowego w rozmiarze 110/116 cm oraz 86/92 cm. W spodniach z przodu są dwie wewnętrzne kieszenie. Na tylnej części spodni naszyta została kieszeń. Spodnie są na gumce w pasie z wychodzącym sznurkiem ściągającym, którego końce zabezpieczono przez strzępieniem poprzez przeszycie. Sznurek ściągający swobodnie przesuwają się w tunelu pasa spodni. Do produktu dołączono tekturową etykietę, na której umieszczono m.in. informacje o rozmiarze spodni oraz dane adresowe: „May boo”, sklep stacjonarny „(...)”, may_boo.pl, mayboodesign@gmail.com oraz ceną sprzedaży 75 zł”.

Wszystkie produkty zostały przeznaczone dla małych dzieci. Zgodnie z pkt 2.1 normy *PN-EN 14682:2015-02 Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja* (dalej jako: „norma”), dziecko małe to dziecko w wieku od urodzenia do 7 roku życia (to jest do 6 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm łącznie.

W toku kontroli nr KJ.8361.142.2019 inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako „Śląski WIIH”) poddali ubrania dziecięce ocenie bezpieczeństwa oraz badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2019 r. poz. 2047), (dalej jako „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), z uwzględnieniem wymagań normy.

W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy reprezentujący Śląski WIIH stwierdzili, że:

- bluza „May boo” Myszka oraz rampersy mogą stwarzać zagrożenia dla użytkowników ze względu na obecność sznurka ściągającego w obszarze głowy tj. w kapturze, co narusza pkt 3.2.1 normy zgodnie z którym ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi, sznurami funkcyjnymi w obszarze głowy, szyi i górnej powierzchni klatki piersiowej;

- sukienka koloru miodowego może stwarzać zagrożenie dla użytkowników ze względu na występowanie pętli kokardy o obwodzie większym niż 7,5 cm, co narusza pkt 3.1.4 zgodnie z którym pętle stałe, które odstają od powierzchni ubioru i służą np. do zapinania lub pętle w stałych kokardach nie powinny mieć obwodu większego niż 7,5 cm oraz z uwagi na luźno zwisające sznurki dekoracyjne o długości przekraczającej 14 cm, co narusza pkt 3.4.2 zgodnie z którym odzież inna niż określone w pkt 3.4.1 taka jak bluzki, płaszcze, sukienki i

ogrodniczki nie powinna posiadać: sznurków dekoracyjnych dłuższych niż 14 cm, włącznie z jakimkolwiek dodatkowym elementem;

- sukienka koloru zielonego może stwarzać zagrożenie dla z uwagi na występowanie sznurka dekoracyjnego w górnej powierzchni klatki piersiowej, którego długość przekracza 7,5 cm, co narusza pkt 3.2.3 zgodnie z którym w pozostałych częściach szyi oraz górnej powierzchni klatki piersiowej sznurki dekoracyjne nie powinny mieć swobodnych końcówek dłuższych niż 7,5 cm, posiadać kokard, przetyczek oraz ozdób trójwymiarowych oraz nie powinny być tak umiejscowione, że mogą obwijać się wokół gardła;

- spodnie koloru granatowego mogą stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na występowanie sznurka ściągającego w pasie ze swobodnymi końcówkami bez przymocowania, co narusza pkt 3.1.3 normy, zgodnie z którym jeżeli zastosowano sznurki ściągające należy przymocować je do ubioru, np. przez zastosowanie ryglowania co najmniej w jednym punkcie usytuowanym w równej odległości od punktów wyjścia sznurka oraz z uwagi na długość sznurka ściągającego, którego długość przekracza 20 cm, co narusza wymagania pkt 3.4.1a normy, zgodnie z którym odzież noszona od pasa w dół bez ramiączek, szelek lub rękawów, taka jak spodnie, szorty, spódnice, majtki, dół bikini nie powinna posiadać sznurków ściągających o swobodnych końcach dłuższych niż 20 cm każdy, gdy odzież jest w naturalnym stanie relaksacji.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61§ 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 r. poz. 256), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 4 września 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Karolinę Siwak, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo-Usługowa Karolina Siwak z siedzibą w Gliwicach (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa ubrań dziecięcych, wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie ubraniami dziecięcymi, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktów wprowadzonych na rynek, listy dystrybutorów oraz ilości ubrań dziecięcych posiadanych na stanie magazynowym. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących kwestionowanych produktów. Ponadto organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji o ilości ubrań dziecięcych wprowadzonych na rynek

w drodze sprzedaży detalicznej z podaniem cen po jakich zostały sprzedane konsumentom, a w przypadku sprzedaży ubrań dziecięcych innym przedsiębiorcom, przedstawienia listy dystrybutorów, ze wskazaniem ilości sztuk produktów dostarczonych każdemu z nich oraz jednostkowej ceny ich sprzedaży. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez produkty, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jej opinii zasadne.

W dniu 7 października 2019 r. pismo z dnia 4 września 2019 r. wysłane do strony postępowania informujące o wszczęciu postępowania administracyjnego z urzędu zostało zwrócone do organu nadzoru z adnotacją „Zwrot nie podjęto w terminie”.

Pismem z 8 października 2019 r. wysłanym na adres zamieszczony w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej jako dodatkowe miejsce wykonywania działalności gospodarczej, Prezes UOKiK powiadomił stronę postępowania, iż pismem 4 września 2019 r. poinformował ją o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa ubrań dziecięcych. Dodatkowo w tym samym piśmie organ nadzoru poinformował stronę postępowania o wskazanym w piśmie z 4 września 2019 r. terminie 14 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty i konieczności przekazania informacji oraz dowodów podjętych działań.

W dniu 14 listopada 2019 r. pismo Prezesa UOKiK z dnia 8 października 2019 r. informujące o wszczęciu postępowania zostało zwrócone do organu nadzoru z adnotacją „Zwrot nie podjęto w terminie”.

Pismem z 20 listopada 2019 r. organ nadzoru zwrócił się do Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o przeprowadzenie kontroli strony postępowania mającej na celu ustalenie jej roli w obrocie kwestionowanymi produktami, liczby wytworzonych lub zakupionych przez nią ubrań dziecięcych, okresu, w jakim ubrania dziecięce były wprowadzane na rynek oraz, czy nadal są wprowadzane do obrotu, listy dystrybutorów ubrań dziecięcych uwzględniającej liczbę produktów sprzedanych każdemu z nich oraz jednostkową cenę sprzedaży produktów (netto), liczby produktów sprzedanych bezpośrednio konsumentom oraz liczby ww. produktów będących w jej posiadaniu. Ponadto Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o zweryfikowanie, czy strona postępowania otrzymywała skargi bądź reklamacje na kwestionowane produkty ze wskazaniem, czego dotyczyły oraz czy podjęła działania naprawcze zmierzające do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane ubrania dziecięce.

Pismem z 13 grudnia 2019 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi UOKiK protokół z aktami kontroli przeprowadzonej w siedzibie strony postępowania. W trakcie kontroli ustalono, że strona postępowania jest producentem ubrań dziecięcych, których wyprodukowała łącznie 17 sztuk, z czego 5 sztuk zostało wprowadzonych na rynek (tj. 1 sztuka bluzy z kapturem „May boo” Myszka, 2 sztuki rampersów, 1 sztuka sukienki w kolorze miodowym, 1 sztuka sukienki w kolorze zielonym) w drodze sprzedaży detalicznej, natomiast pozostałe sztuki ubrań dziecięcych zabezpieczone zostały jako próbki rozjemcze. W toku kontroli strona postępowania poinformowała, że nie otrzymała żadnych skarg czy reklamacji na kwestionowane ubrania dziecięce. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że nie współpracuje z hurtowniami, czy dystrybutorami, a jej działalność polega głównie na produkcji ubrań pod zamówienie klientów indywidualnych. W tym samym oświadczeniu strona postępowania poinformowała o zlikwidowaniu sklepu stacjonarnego i wyjaśniła, iż przyczyną z powodu której nie odebrała korespondencji od organu nadzoru był brak informacji o awizo „z poczty nie otrzymałam żadnego awizo dlatego nie odbierałam korespondencji z UOKiK w Warszawie” oraz zmiana adresu siedziby firmy. Ponadto strona postępowania przekazała dowody świadczące o poinformowaniu wszystkich swoich klientów o zagrożeniach stwarzanych przez ubrania dziecięce oraz przekazała cztery oświadczenia od klientów którzy nie wyrazili zgody na zwrot zakupionych ubrań. Jeden z konsumentów nie udzielił odpowiedzi. Do protokołu zostały załączone oświadczenia klientów strony postępowania oraz dwa oświadczenia strony postępowania.

Pismem z 14 stycznia 2020 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o zwolnieniu próbek rozjemczych, które powinny zostać poddane działaniom naprawczym. Ponadto organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania informacji, od kiedy zostały wprowadzone na rynek ubrania dziecięce.

Jednocześnie pismem z 14 stycznia 2020 r. organ nadzoru poinformował Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o zwolnieniu próbek rozjemczych zabezpieczonych na podstawie protokołu nr 112821 z 6 czerwca 2019 r. oraz nr 112819 z 6 czerwca 2019 r.

Pismem, które wpłynęło do UOKiK 3 lutego 2020 r. strona postępowania poinformowała, że wprowadzała na rynek ubrania dziecięce w okresie od grudnia 2018 r. do maja 2019 r. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że podjęła wskazane przez Prezesa UOKiK działania naprawcze. Na dowód podjęcia działań udoskonalających produkty przekazała dokumentację fotograficzną.

Pismem z 18 lutego 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Karolina Siwak, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo-Usługowa Karolina Siwak z siedzibą w Gliwicach wprowadziła na rynek bluzę z kapturem „May boo” Myszka, rampersy, sukienkę w kolorze miodowym, sukienkę w kolorze zielonym oraz spodnie w kolorze granatowym i jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Strona postępowania przyznała, że jest producentem kwestionowanych ubrań dziecięcych, co potwierdziła w złożonym oświadczeniu 5 czerwca 2019 r oraz 3 grudnia 2019 r. Ponadto do ubrań dziecięcych załączono etykiety zawierające *m.in* informacje: „May boo”, sklep stacjonarny ul. Raciborska 5, 44-100 Gliwice, tel. 518827951, 519707057, *may_boo.pl*, *mayboodesign@gmail.com*”.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako że norma PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej. Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej. Specyfikacja* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa ubrań dziecięcych z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Z przeprowadzonych badań organoleptycznych wynika, że:

- bluza „May boo” Myszka oraz rampersy mogą stwarzać zagrożenie dla użytkowników ze względu na obecność sznurka ściągającego w obszarze głowy tj. kapturze (niezgodność z pkt 3.2.1 normy),

- sukienka koloru miodowego może stanowić zagrożenie dla użytkowników z uwagi na występowanie pętli kokardy o obwodzie większym niż 7,5 cm (niezgodność z pkt 3.1.4 normy) oraz z uwagi na luźno zwisające sznurki dekoracyjne o długości przekraczającej 14 cm (niezgodność z pkt 3.4.2 d),

- sukienka koloru zielonego może stanowić zagrożenie dla użytkowników z uwagi na występowanie sznurka dekoracyjnego w górnej powierzchni klatki piersiowej, którego długość przekracza 7,5 cm (niezgodność z pkt 3.2.3 normy),

- spodnie koloru granatowego mogą stanowić zagrożenie dla użytkowników z uwagi na sznurek ściągający w pasie ze swobodnymi końcówkami bez przymocowania (niezgodność z pkt 3.1.3 normy) oraz z uwagi na długość sznurka ściągającego, która przekracza 20 cm (niezgodność z pkt 3.4.1a).

Wskazane nieprawidłowości mogą stwarzać zagrożenie dla zdrowia dzieci podczas typowego zachowania i aktywności np. w trakcie zabawy na placu zabaw może nastąpić zaciągnięcie się sznurka przy kapturze lub w trakcie jazdy na rowerze sznurek dekoracyjny o nadmiernej długości, bez przymocowania do ubioru, może zaczepić się o wystające elementy, co może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków, których skutkiem mogą być urazy kończyn, czy też niedotlenienie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że ubrania dziecięce nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym mogą stwarzać

zagrożenie dla zdrowia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania od grudnia 2018 r. do maja 2019 r. wprowadziła na rynek łącznie 5 sztuk ubrań dziecięcych tj. 1 sztukę Bluzy z kapturem „MAY boo” Myszka, 2 sztuki rampersów, 1 sztukę sukienki w kolorze miodowym, 1 sztukę sukienki w kolorze zielonym, które sprzedała pięciu indywidualnym konsumentom na paragony fiskalne. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty, strona postępowania poinformowała swoich klientów o zagrożeniach stwarzanych przez ubrania dziecięce, możliwości ich zwrotu oraz przekazała cztery oświadczenia konsumentów. Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. oświadczenia złożone przez czterech konsumentów (piąty z konsumentów nie udzielił odpowiedzi na przesłaną przez stronę postępowania informację o zagrożeniach stwarzanych przez ubrania dziecięce). Ze złożonych oświadczeń przez klientów strony postępowania wynika, że nie wyrażają zgody na zwrot zakupionych ubrań. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez ubrania dziecięce, strona postępowania zmodernizowała zwolnione spod zabezpieczenia próbki produktów zgodnie z wymaganiami normy i wytycznymi Prezesa UOKiK. Ponadto strona postępowania złożyła oświadczenie, w którym poinformowała, że nie będzie produkować ww. ubrań w przyszłości.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ubrania dziecięce co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków

społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.** Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż ilość ubrań dziecięcych wprowadzonych na rynek (tj. 5 sztuk) była niewielka w odniesieniu do liczby potencjalnych użytkowników, okres ich wprowadzania na rynek był krótki (tj. pół roku), brak było skarg lub reklamacji konsumenckich dotyczących ubrań dziecięcych, a ponadto od momentu powzięcia wiadomości o dokonanej naruszeniu prawa strona postępowania bez zbędnej zwłoki przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia. Podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkt miały swoje nieszczęśliwe następstwa.

Powyższe pozwala przyjąć, że waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma a strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, co oznacza, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę Karolinę Siwak, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo-Usługowa Karolina Siwak z siedzibą w Gliwicach, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do

100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 2325), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed

wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak